

фірми-лідера і забезпечується при цьому вдале поєднання чужої технології з перевагами власних ресурсів, то така стратегія може бути досить корисною для фірми-імітатора

Залежна стратегія – характер технологічних змін у даному разі залежить від політики фірм, які виступають як "батьківські" стосовно "залежних" фірм, що не роблять спроб змінити свою продукцію, бо вони тісно пов'язані з вимогами до неї від головної фірми. Зазвичай ідеться про субпідрядні роботи. Малі фірми такого типу поширені в капіталомістких галузях, їхній ринковий успіх безпосередньо залежить від успіху у споживачів основного продукту головної фірми. Такі фірми не здійснюють інноваційний пошук самостійно, але забезпечують високі критерії якості роботи і гнучкість пристосування до вимог нових технологій та ринків збуту. Значна частина їх зайнята в сервісному бізнесі та в просуванні продукту – цей тип стратегії не передбачає значних технологічних змін, тому він лише умовно належить до інноваційного. Часто виробництва стають традиційними внаслідок закріплення за ними певних інноваційних форм на тривалий період їхнього "життєвого циклу". Тому, якщо фірма на підставі ретельного аналізу ринкової ситуації та становища конкурентів цілком впевнена у сталості ринку та споживчих перевагах своєї продукції, вона може свідомо дотримуватися традиційної стратегії. Водночас, ця стратегія передбачає вдосконалення форм обслуговування традиційної продукції, тому їй також притаманні риси інноваційної поведінки. Прикладом тут може бути ресторанний та готельний бізнес. Незважаючи на традиційність задоволення попиту форма та якість такої продукції постійно вдосконалюються.

Стратегія "за нагодою", або стратегія "ніші", є реакцією керівництва на зовнішні сигнали ринку чи інституційного середовища. Інноваційна діяльність тут полягає в пошуку інформації щодо можливостей, які з'являються у фірми за нових обставин, знаходженні особливих ніш на наявних ринках товарів і послуг, що мають споживача з нетиповим, але значущим різновидом потреб. Саме з вказаного типу стратегії починають фірми і країни, що намагаються швидко увійти на світові ринки, використовуючи свій традиційний потенціал.

Вибір організацією певної інноваційної стратегії залежить від багатьох чинників. Це і умови та чинники зовнішнього середовища, і сфера діяльності організації, і номенклатура та асортимент її продукції, і тривалість життєвого циклу товарів, і спроможність організації здійснювати моніторинг науково-технічної інформації щодо ринку новацій, і наявність відповідного науково-технічного й технологічного потенціалу, і багато інших, про які йшлося.

Обґрунтовуючи той чи інший варіант інноваційної стратегії, керівники повинні враховувати й те, що вона має відповідати загальній стратегії розвитку організації, бути прийнятною для неї за рівнем ризику й передбачати готовність ринку до сприйняття новинки. Водночас важливо пам'ятати, що управління інноваційними процесами в організації не обмежується лише вибором інноваційної стратегії. Зусилля вищого керівництва необхідно спрямовувати на те, щоб забезпечити реалізацію вибраної стратегії. Це великою мірою залежить від інноваційного потенціалу організації, який визначається станом її внутрішнього середовища [1 – 4].

Наук. керівн. Веретенникова Г. Б.

Література: 1. Инновационный менеджмент : учебник / под ред. проф. В. А. Швандара, проф. В. Я. Горкин-кея. – М. : Вузовский учебник, 2006. – 382 с. 2. Дудар Т. Г. Інноваційний менеджмент : навч. посібн. / Т. Г. Дудар, В. В. Мельниченко. – Тернопіль : Економічна думка, 2008. – 250 с. – С. 181–200. 3. Микитюк П. П. Інноваційний менеджмент : навч. посібн. / П. П. Микитюк. – Тернопіль : Економічна думка, 2006. – 295 с. – С. 177–209. 4. Василенко В. О. Стратегічне управління підприємством : навч. посібн. / В. О. Василенко, Т. І. Ткаченко. – К. : ЦУЛ, 2004.

Сімакова В. С.

УДК 658.14/17

Студент 4 курсу
факультету менеджменту та маркетингу ХНЕУ ім. С. Кузнеця

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. Висвітлено питання необхідності проведення аналізу інвестиційної привабливості підприємств. Розглянуто основні показники, за допомогою яких здійснюється аналіз, наведено методiku розрахунку цих показників.

Анотация. Освещен вопрос необходимости проведения анализа инвестиционной привлекательности предприятий. Рассмотрены основные показатели, с помощью которых проводится анализ, приведена методика расчета этих показателей.

© Сімакова В. С., 2014

Annotation. The need for the analysis of investment attractiveness of enterprises was elicited. The basic parameters for the analysis were studied, the methods of calculation of these indicators were described.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, інвестиційна привабливість, конкурентоспроможність, фінансовий стан.

Підвищення конкурентоспроможності та ефективності функціонування підприємства неможливе без значних інвестицій в оновлення виробничих потужностей та здійснення активної інноваційної діяльності. Найбільш актуальна сьогодні проблема вибору об'єктів вкладень, що мають найкращі перспективи розвитку і забезпечують високу віддачу вкладеного капіталу. Для потенційних інвесторів необхідна об'єктивна та комплексна інформація про інвестиційну привабливість підприємства.

Питанню розробки методик оцінки інвестиційної привабливості підприємства присвячені роботи І. Бланка, А. Шеремета, Р. Сайфуліна, В. Хобти. Метою даного дослідження є визначення основних критеріїв оцінки інвестиційної привабливості, що дозволяють інвестору прийняти рішення щодо доцільності вкладення капіталу в підприємство.

Аналіз інвестиційної привабливості важливо починати за такими чинниками:

- оцінка положення на ринку;
- оцінка ділової репутації;
- оцінка залежності фірми від крупних постачальників та покупців;
- оцінка акціонерів компанії;
- критерії рівня керівництва.

Позитивними аспектами методики є:

- комплексний характер, тобто методика дозволяє дати оцінку інвестиційної привабливості компанії на загальному рівні (аналіз якісних характеристик);
- основу методики складає диференційований підхід до обґрунтування рівня інвестиційної привабливості компанії;
- можливість визначити контрольні точки інвестиційної привабливості, встановити, за якими параметрами компанія не відповідає еталонному рівню.

Недоліком запропонованої методики є те, що вона є базовою, але не вичерпною. Фактично становить етап загальної оцінки інвестиційної привабливості компанії, бо спирається тільки на ретроспективні показники [1].

Зміст і основна цільова установка оцінки інвестиційної привабливості – оцінка фінансового стану і виявлення можливостей підвищення ефективності функціонування господарюючого суб'єкта за допомогою раціональної фінансової політики [2]. Таким чином, можна стверджувати, що основним методом оцінки інвестиційної привабливості підприємства є аналіз його фінансового стану:

1. Аналіз оборотності активів, а саме: період погашення кредиторської заборгованості, фондодвідача, коефіцієнт відновлення основних засобів. Ефективність початку інвестування значною мірою визначається тим фактом, наскільки швидко вкладені кошти встигають обертатися в процесі діяльності конкретного підприємства.

2. Аналіз прибутковості капіталу. Однією з головних цілей в моменті інвестування є обов'язкове забезпечення високого прибутку в процесі використання вкладених матеріальних засобів. Але в сучасних умовах підприємства можуть значною мірою управляти показниками прибутковості (за рахунок амортизаційної політики, ефективності податкового планування та ін.), а в розрізі процесу аналізу можна досить повно дослідити потенціал його формування в зіставленні зі сплатою вкладеним капіталом.

3. Аналіз фінансової стійкості, який проводиться за такими показниками: коефіцієнт фінансової незалежності, коефіцієнт маневрування. Такий аналіз дозволяє оцінити інвестиційний ризик, пов'язаний зі структурним формуванням інвестиційних ресурсів, а також виявити оптимальність фінансування поточної господарської діяльності.

4. Аналіз ліквідності активів. Оцінка ліквідності активів дозволяє визначити здатність того чи іншого підприємства платити по своїх короткострокових зобов'язаннях, попередити можливість банкрутства за рахунок швидкої реалізації окремих видів активів. Іншими словами, стан активів характеризує рівень наявних інвестиційних ризиків у межах короткострокового періоду. Причому оцінка інвестиційної привабливості підприємства за вказаними показниками здійснюється, враховуючи стадії його життєвого циклу, оскільки на різній стадії значення одних і тих же показників можуть мати різну цінність для підприємства і його інвесторів.

Слід розглянути кожен показник окремо:

1. Коефіцієнт фінансової незалежності показує частку власного капіталу в сукупному, іншими словами, величину залежності від кредиторів.

2. Коефіцієнт фінансової стійкості показує частку активів компанії, які фінансуються за рахунок власного капіталу.

3. Коефіцієнт інвестування показує, наскільки власні джерела покривають здійснені інвестиції [2].

4. Коефіцієнт маневрування показує здатність підприємства підтримувати рівень власного оборотного капіталу й поповнювати обігові кошти за рахунок власних джерел.

5. Коефіцієнт поточної ліквідності показує, чи достатньо у підприємства коштів, які можуть бути використані ним для погашення своїх короткострокових зобов'язань протягом року.

6. Фондовідача показує, скільки продукції виробляє підприємство на кожен вкладену одиницю вартості основних фондів.

7. Коэффициент рентабельности собственного капитала показывает, как руководители предприятия и владельцы управляют капиталом предприятия и какую норму прибыли они создают на собственный капитал.

8. Период погашения кредиторской задолженности показывает, сколько оборотов в течение анализируемого периода необходимо предприятию для оплаты выставленных ей счетов или сколько дней для этого необходимо.

9. Коэффициент обновления основных средств показывает, какую часть от старых на конец отчетного периода основных средств составляют новые основные средства.

10. Рентабельность продукции показывает, насколько эффективным является производство и реализация произведенных товаров (услуг).

11. Рентабельность оборота показывает, сколько прибыли получит предприятие за одну гривну выручки.

12. Рентабельность совокупного капитала показывает, имеет ли компания базу для обеспечения высокой прибыльности собственного капитала [1].

У даний час проблема оцінки інвестиційної привабливості підприємств різної функціональної спрямованості є актуальною в Україні. Це пов'язано з тим, що висока інвестиційна активність становить одну з найважливіших умов розвитку підприємства. Інвестиційна поведінка потенційного інвестора визначається за чинниками, що характеризують як саме підприємство, яке цікавить інвестора, так і умови, в яких дане підприємство функціонує. У силу цього особливу важливість набуває інструментарій, яким керується інвестор при оцінці доцільності ведення активної інвестиційної політики щодо того чи іншого об'єкта його інтересів, тобто методологія оцінки інвестиційної привабливості підприємства.

Проте підприємство, проводячи інвестиційний аналіз та оцінку інвестиційної привабливості підприємства, повинні базуватися не тільки на великій кількості однотипних показників, розрахованих за даними бухгалтерської звітності, а й враховувати інші фактори, не пов'язані з фінансовою діяльністю підприємства (кон'юнктура ринку, ділова репутація акціонерів компанії, рівень злочинності в регіоні та ін.).

Наук. керівн. Ріпка Д. О.

Література: 1. Шеремет А. Методика финансового анализа / А. Шеремет, Р. Сайфулин. – М. : ИНФРА-М, 1996. – 176 с. 2. Хобта В. М. Управление инвестициями: механизм, принципы, методы : монография / В. М. Хобта. – Донецк : ИЭП НАН Украины, 1996. – 206 с. 3. Тютюнник В. Анализ инвестиционной деятельности предприятия [Электронный ресурс] / В. Тютюнник. – Режим доступа : <http://n-auditor.com.ua>. – Название с экрана.

Сулейманов Р. Д.

УДК 657.633

Студент 4 курса
факультета менеджмента и маркетинга ХНЭУ им. С. Кузнеця

УПРАВЛЕНИЕ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ ПРЕДПРИЯТИЯ

Аннотация. Обоснованы теоретические основы сущности понятий "инновации" и "управление инновационной деятельностью". Проанализировано влияние инноваций на общую деятельность предприятия.

Анотація. Обґрунтовано теоретичні основи сутності понять "інновації" та "управління інноваційною діяльністю". Проаналізовано вплив інновацій на загальну діяльність підприємства.

Annotation. The theoretical foundations of the essence of the concepts of innovation and innovative planning activities were substantiated. The effect of innovation on the overall activities of a company was analysed.

Ключевые слова: предприятие, эффективность экономического роста, инновации, управление инновациями, стратегия, стратегическое планирование инновационной деятельности.

Формирование и развитие инновационных систем происходит в постоянно меняющейся инновационной среде, которая является источником инновационных идей, разработки инновационных

© Сулейманов Р. Д., 2014